

гава истинските причини на своята оставка, за да не попречи на партията си да вземе участие в кабинета на д-р Данев, който бе за една война със съюзниците и който състави своя кабинет с участието на първите хора от партията на г. Гешова. Ако това не бе така, ако г. Данев и неговият кабинет не бяха за война със съюзниците ни, ако те не дойдоха в името на тази война, тогава тази кабинетна промяна би била необяснима, тя не би имала своя *raison d'être*. Твърдението, че с тази промяна се е целило да се сплашат само съюзниците ни е не-сериозно и лекомислено, тъй като за никого не бе тайна, че сърби и гърци се бяха приготвили да посрещнат всяка евентуалност, което доказаха и настъпилите след това събития. Впрочем, сам г. Гешов признава, че в новия кабинет са влезли и партизани на уреждането не по мирен начин на споровете ни със съюзниците*). На чело на кабинета застана, прочее, д-р Данев, когото вестниците по онова време, в това число и Буда-Пещенския в. „Пестер Лойд“, бяха провъзгласили за най-велик политик и дипломат на Европа. Това бе същия д-р Данев, на когото напразно в Лондон Венизелос предлага разбирателство, изявявайки готовност да признае на България окупираните от нея Серес, Кавала и Драма, както и окупираните от гръцката армия Лерин, Костур, Воден и всички други земи в Юго-западна Македония и дори една търговска зона в Солунското пристанище, срещу отстъпването на Гърция, с един незначителен хинтерланд, на този град, който тя фактически беше завзела и владееше и за чието владение недвусмислено заявяваше, че е готова да прибегне до война. Това бе

*) г. Изв. Ев. Гешов. — Престъпното безумие и пр. стр. 135.